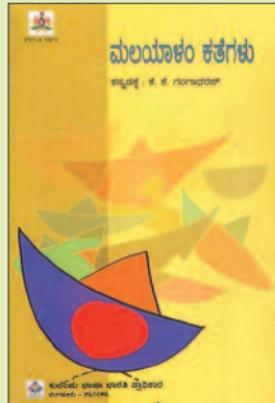

ದಾಹಕಾಲದ ಜೀವದಾರಣ ಕರ್ತೆಗಳು

ಸ್ತೋಹಿತ್ಯದ ಅಂತಿಮ ಗುರಿ ಏನು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ
ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವ
ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಗಾಧಾವಾದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನ
ಸದಾ ಕಾಡುವ ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು
ಅದು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕಿಗಳಿಂದಲೂ ತಾನೂ ಕಾಣಲು
ಹಾರೊಸುತ್ತ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಂಡು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದೂರದಿಂದ ಕಾಣಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ‘ಅಯ್ಯೋ’
ನನಗೂ ಅಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತೆ ಮ್ಮೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸೇಣ
ಇರಿ’ ಎಂದು ನಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಒದ್ದುದುತ್ತಾ, ಇನ್ನೂ
ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ‘ನನಗೇ ಇಮ್ಮೆ ಕವ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ.
ಇನ್ನು ಪಾಪ, ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಮಗೆಷ್ಟು
ಕವ್ಯವೇ’ ಎಂದು ಮರುಗುತ್ತಾ, ಹೀಗೆ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ
ಅಳುತ್ತಾ ನಗುತ್ತಾ ಸದಾ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರುವ
ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಈ ಕಾಣಿಕಾಯಿಯೇ ನಾವು ಸದಾ ಒಷ್ಟಿ
ಅಪ್ಯವುದು. ಸದಾ ಕಾಡುವ ಯಾವ ಮೂಲಭೂತ
ಸಂಗತಿಗಳು ಅವು? ಜೀವನ ಎಂದರೆ ಏನು? ಏರಬೇಕಾದ
ಹಿಮಾಲಯವೇ? ತಳಮುಟ್ಟಬೇಕಾದ ಸಮುದ್ರವೇ?
ದಾರಿಯೇ ಕಾಣಿದ ಕಾಳಿಯೇ? ಮೂರ್ತ ಭವಕ್ಕಿ
ಅಮೂರ್ತ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಕ್ಕಿ ನಡುವಿನ ನಿರ್ವಾತವೇ?
ಮನುಷ್ಯರನ್ನು, ಬದುಕನ್ನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಶೇಷವಿಲ್ಲದೆ
ಅಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಯಾಕಾಗಿ
ಬದುಕು ಕಾಣ ಕಾಣಿತ್ತಲೇ ಕಾಣಿದಾಗುತ್ತದೆ?
ಭರವಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಲೇ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರಾಸೆಯ ಕೂಪಕ್ಕೆ

ಮಲಯಾಳಂ ಕರ್ತೆಗಳು
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಕೆ.ಕೆ. ಗಂಗಾಧರನ್

ಪು: 177 ಬೆ: ರೂ. 100
ಪು: ಕುವೆಂಪು ಭಾಂಡ ಭಾರತಿ
ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಕಲಾಗಾರಿ,
ಜ್ಞಾನಭಾರತಿ,
ಬೆಂಗಳೂರು— 560 056

‘ನನ್ನ ಓದು’ ಕನ್ನಡದ್ದ
ಮುಖ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು
ಪರಿಚಯಿಸುವ ಮಾಲೆಕೆ.
ಪ್ರತಿ ತೀಂಗಳು ಹೊಸ
ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕುರಿತ
ಅವಲೋಕನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ
ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.